

Sygnatura akt XIII C 843/14/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Ośrodek (...) w L. XIII Wydział Cywilny z siedzibą w L. w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Michał Kuczkowski

Protokolant: prot. Magdalena Glapa

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2018 r. w L.

na rozprawie

sprawy z powództwa M. A.

przeciwko I. K.

- o zapłatę

1. Zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 250.000 zł (dwieście pięćdziesiąt tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 27.09.2014 r. do dnia 31.12.2015 r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1.01.2016 r. do dnia zapłaty.
2. Kosztami procesu obciąża pozwaną i z tego tytułu:
 - a) zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 18.900 zł,
 - b) nakazuje ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Poznaniu kwotę 13.113,50 zł.

SSO Michał Kuczkowski

Sygn. akt XIII C 843/14/3

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 13 sierpnia 2014 r. powód M. A. wniósł o zasądzenie od pozwanej I. K. na rzecz powoda kwoty 250.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa i o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. A. jest jedynym dzieckiem T. A. - brata pozwanej I. K.. W dniu 27 października 2010 r. ojciec powoda sporządził własnoręczny testament, na podstawie którego cały swój majątek przekazał pozwanej. W testamencie T. A. wydziedziczył powoda wskazując, że przez 14 lat proponował synowi przejęcie gospodarstwa rolnego, a propozycja ta została ostatecznie odrzucona przez powoda. Ponadto T. A. zarzucił synowi wyłudzenie pieniędzy w wysokości 5.000 zł i 750 kg pszenicy. Uzasadniając wydziedziczenie powoda T. A. powołał się na swoje pretensje wobec matki powoda.

Postanowieniem z dnia 16 czerwca 2011 r. Sąd Rejonowy w Ś.w sprawie o sygn. (...) stwierdził, że spadek po T. A. zmarłym 14 marca 2011 r. w C. nabyła na podstawie testamentu z dnia 27 października 2010 r. otwartego i ogłoszonego w Sądzie Rejonowym w Ś.w dniu 28 marca 2011 r. w całości pozwana I. K..

Postanowieniem z dnia 3 kwietnia 1990 r. w sprawie o sygn. (...) Sąd Rejonowy w Ś.stwierdził, że spadek po S. A. na podstawie ustawy nabyli żona J. A. oraz dzieci T. A. i I. K. po 1/3 części każde z nich, z tym, że udział w gospodarstwie rolnym położonym w C. gmina J. oraz położonym w C. nabyli po połowie żona J. A. i syn T. A..

Postanowieniem z dnia 31 stycznia 2012 r. w sprawie o sygn.(...) Sąd Rejonowy w Ś.stwierdził, że spadek po J. A. (babci powoda) na podstawie testamentu z dnia 6 maja 1997 r. otwartego i ogłoszonego 7 listopada 2011 r. nabyli córka I. K. w 45/100 części i syn T. A. w 55/100 częściach wraz z gospodarstwem rolnym.

Powód urodził się w dniu (...) i pochodzi ze związku małżeńskiego T. A. i S. A. zawartego w dniu 19 lutego 1966 r., które zostało rozwiązane przez rozwód w dniu 22 stycznia 1973 r. z winy S. A.. Rodzice powoda rozstali się w krótkim czasie po zawarciu związku małżeńskiego. Powód pozostał pod opieką matki, a ojciec powoda miał żal i pretensje do byłej małżonki o rozpad ich małżeństwa. T. A. miał również pretensje do matki powoda o to, że wystąpiła przeciwko niemu do Sądu z powództwem o alimenty. T. A.łożył na utrzymanie powoda do chwili ukończenia przez niego 18 lat. W okresie jego małoletności T. A. zwracał się do syna za pośrednictwem listów, które zostały odesłane przez matkę powoda. Od 1981 r. T. A. żył w związku konkubenckim z I. P., z którą następnie żył w związku małżeńskim w latach 1991 - 1999 r.

W 1987 r. powód, po odbyciu służby wojskowej, nawiązał kontakt z ojcem i następnie starał się go podtrzymać. T. A. nie był natomiast zbyt zainteresowany utrzymywaniem więzi z synem i nie wychodził z inicjatywą. Nie zapraszał go na święta, ani nie kupował mu żadnych prezentów. Nigdy też nie proponował powodowi przejęcia jego gospodarstwa rolnego. Zdarzało się, że T. A. mówił swojej żonie, że powód zbyt często go odwiedza. Powód odwiedzał ojca do roku 1993, a następnie odnowił z nim relacje w latach 1999-2002. Po tym czasie kontakt powoda z ojcem urwał się całkowicie. Od 2007 r. T. A. chorował i zdarzało się, że przebywał w szpitalu. W tym okresie nie zwracał się do powoda z prośbą o pomoc, a powód nie był informowany przez nikogo z rodziny o chorobie ojca. Przed śmiercią T. A. opiekowała się przede wszystkim pozwana. Powód wiedział o śmierci ojca i był obecny na pogrzebie.

Powód, po zakończeniu służby wojskowej, zajął się pracą w gospodarstwie rolnym, które prowadził w miejscowości W. w B. oddalonej o około 18 km od gospodarstwa rolnego wchodzącego w skład masy spadkowej po zmarłym T. A.. Powód mieszka wraz z matką, która jest ubezwłasnowolniona i wymaga stałej opieki. Nieruchomość rolną otrzymaną w spadku po ojcu powoda pozwana darowała w 2015 r. swojej córce E. K..

W skład masy spadkowej po zmarłym T. A. wchodzi:

- spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położone w Ś. przy ul. (...) o wartości 153.000 zł,
- garaż położony w Ś. o wartości 19.700 zł,
- nieruchomość rolna zapisana w księdze wieczystej pod numerem (...) położona w C. – działka nr (...) o wartości 184.080 zł i nr 390 o wartości 122.980 zł,
- grunty rolne zapisane w księdze wieczystej pod numerem (...) położone w miejscowości P. – działka nr (...) o wartości 97.100 zł i nr 53 o wartości 76.480 zł,
- użytki zielone zapisane w księdze wieczystej pod numerem (...) położone w J. – działka nr (...) o wartości 46.670,00 zł,
- środki pieniężne w kwocie 100.566,16 zł

T. A. posiadał w (...) Banku (...) pięć lokat oszczędnościowych, które zostały zlikwidowane przed dniem 14 marca 2011 r. i na których były zgromadzone środki pieniężne w kwocie 100.000 zł, które pozwana otrzymała od ojca powoda

jako darowiznę (okoliczność bezsporna). Do rachunku lokaty w (...) Banku (...) pozwana posiadała pełnomocnictwo do dysponowania środkami z tego rachunku, które zostały jej wypłacone w gotówce na podstawie dyspozycji z dnia 17 lutego 2011 r. Ponadto ojciec powoda posiadał rachunek oszczędnościowo – rozliczeniowy, na którym w dniu 14 marca 2011 r. posiadał oszczędności w wysokości 566,16 zł.

Dowód: - odpis skrócony aktu urodzenia k. 10,

- postanowienie w przedmiocie stwierdzenia nabycia spadku k. 11,

- odpis zupełny aktu zgonu k. 15-16,

- odpis skrócony aktu małżeństwa k. 17,

- testament k. 18-19,

- zaświadczenie Urzędu Miejskiego w B. k. 25

- zeznania powoda k. 52, k. 691

- odpis księgi wieczystej k. 70-99, k. 118-137

- pisma (...) Bank (...) S.A. k. 105, 205

- pismo (...) Banku (...) k. 108, k. 207

- postanowienie z dnia 3 kwietnia 1990 r. k. 138, postanowienie z dnia 31 stycznia 2012 r. k. 139

- zeznania świadka L. B. k. 311

- zeznania świadka I. P. k. 311

- zeznania świadka L. I. k. 311

- zeznania świadka B. P. (1) k. 311

- zeznania świadka M. P. (1) k. 311

- zeznania świadka S. W. k. 311

- zeznania świadka S. A. k. 311

- zeznania świadka M. P. (2) k. 311

- zeznania świadka B. W. k. 311

- zeznania świadka M. W. k. 311

- zaświadczenia z urzędu miasta k. 423-437

- zeznania świadka T. L. k. 550b

- zeznania świadka M. L. k. 550b

- wypis zupełny treści księgi wieczystej k. 571-578

- zeznania świadka J. T. k. 684

- listy i koperty k. 688

- zeznania pozwanej k. 691

- wyrok z dnia 22.01.1973 k. 714

- opinia biegłego sądowego P. T. z dnia 25 kwietnia 2016 r. wraz z ustną opinią wydaną na rozprawie w dniu 20 października 2016 r. k. 381-422, k. 535

- pismo (...) Banku (...) k. 723.

Sąd zważył, co następuje:

Wiarygodne były zeznania powoda, albowiem były spójne i logiczne oraz zgodne z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Zeznania pozwanej nie były wiarygodne w zakresie, w jakim twierdziła, że ojciec powoda zabiegał o kontakt z synem, a powód wszystko odrzucał. Zeznania te były sprzeczne z zeznaniami byłej żony ojca powoda I. P., która nie była zainteresowana wynikiem toczącego się postępowania oraz z zeznaniami powoda. Sąd nie dał wiary pozwanej w części, w której zeznała, że ojciec powoda w czasie choroby próbował nawiązać kontakt z powodem, który go wówczas odrzucił, albowiem taka okoliczność nie została przywołana w testamencie sporządzonym przez T. A. krótko przed śmiercią.

Wiarygodne były zeznania świadków L. B., I. P., L. I., M. P. (2), B. W. i J. T. albowiem były spójne i logiczne oraz zgodne ze sobą.

Oceniając zeznania świadków B. P. (2), M. P. (1), S. A., S. W., B. W. i M. W. Sąd miał na uwadze, że świadkowie zeznali, że słyszeli od ojca powoda, że proponował synowi przejęcie jego gospodarstwa rolnego, na co powód miał nie wyrazić zgody. Oceniając te zeznania Sąd doszedł do przekonania, że nie były one wiarygodne. Wskazać należy, że po odbyciu służby wojskowej powód zajmował się prowadzeniem gospodarstwa rolnego oddalonego o kilkanaście kilometrów od gospodarstwa rolnego, którym zajmował się ojciec powoda. W świetle powyższego, zdaniem Sądu nie jest prawdopodobne, aby powód odmówił przyjęcia od ojca majątku w postaci gospodarstwa rolnego.

Zeznania świadka E. K. – córki pozwanej nie miały znacznej mocy dowodowej, biorąc pod uwagę, że świadek była bezpośrednio zainteresowana wynikiem niniejszej sprawy. Zeznania te były przy tym niewiarygodne, albowiem były one gołosłowne, niespójne i miały subiektywny charakter ukierunkowany na uzyskanie korzystnego rozstrzygnięcia sprawy dla jej matki. Świadek twierdziła, że jej zdaniem do spotkań powoda z ojcem dochodziło z inicjatywy T. A., a jednocześnie przyznała, że nigdy nie była świadkiem takiej inicjatywy. Zeznania te były jednocześnie całkowicie niewiarygodne w świetle zeznań byłej żony T. A. I. P., która zeznała, że powód zabiegał o kontakt z ojcem, który jednak nie najlepiej go traktował, sam nigdy nie inicjował tych kontaktów i czasem mówił, że nie jest zadowolony z wizyty powoda, który jego zdaniem za często go odwiedzał. W świetle zeznań I. P., która podała, że T. A. nigdy nie mówił, że chciałby aby syn prowadził jego gospodarstwo rolne, jej zdaniem był pазerny i gromadził dla siebie oszczędności, całkowicie niewiarygodne były zeznania świadka E. K., w których twierdziła, że T. A. zamierzał przekazać synowi gospodarstwo i go wszystkim obdarować. Zeznania tej treści były również nieprawdopodobne w świetle okoliczności niniejszej sprawy, mając na uwadze, że powód został wydziedziczony przez swojego ojca, a za jego życia nie otrzymał od niego żadnej darowizny. Zdaniem Sądu nie jest również prawdopodobne, aby powód, który sam prowadzi gospodarstwo rolne, nie był zainteresowany otrzymaniem gospodarstwa rolnego oddalonego od jego miejsca zamieszkania o kilkanaście kilometrów. Oceniając zeznania świadka E. K. Sąd miał nadto na uwadze, że świadek zeznała, że ojciec powoda w czasie choroby zabiegał o kontakt z synem, przy czym przyznała, że nie wie w jaki sposób to robił i że nie życzył sobie by informować powoda o tym, że przebywa w szpitalu. Zeznania te były więc nielogiczne, gdyż ojciec powoda nie mógł jednocześnie zabiegać o kontakt z synem i prosić najbliższych by powód nie dowiedział

się o jego pobycie w szpitalu. Z uwagi na powyższe, zeznania świadka były nieprzydatne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Przydatna w sprawie okazała się opinia biegłego sądowego P. T. z dnia 25 kwietnia 2016 r. wraz z ustną opinią wydaną na rozprawie w dniu 20 października 2016 r., albowiem została sporządzona w sposób fachowy, rzetelny i nie budzący żadnych wątpliwości.

Sąd dał wiarę dokumentom stanowiącym podstawę do ustalenia stanu faktycznego sprawy nie znajdując zastrzeżeń, co do ich wiarygodności.

Na rozprawie w dniu 19 marca 2018 r. Sąd oddalił wniosek o odroczenie rozprawy oraz o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadków E. K. i B. K., mając na uwadze, że pozwana na rozprawie w dniu 25.01.2018 r. potwierdziła otrzymanie od ojca powoda darowizny w kwocie 100.000 zł, a powód nie kwestionował tej okoliczności.

Zgodnie z art. 991 § 1 i 2 k.c. powodowi – zstępnemu zmarłego T. A., który byłby powołany do spadku z ustawy, przysługiwało przeciwko spadkobiercy - pozwanej roszczenie o zapłatę sumy pieniężnej potrzebnej do pokrycia zachowku, który w przypadku powoda wynosi połowę wartości udziału spadkowego, który by mu przypadła przy dziedziczeniu ustawowym.

W myśl art. 1008 k.c. spadkodawca może w testamencie pozbawić zstępnych, małżonka i rodziców zachowku, jeżeli uprawniony do zachowku:

- 1) wbrew woli spadkodawcy postępuje upórzywie w sposób sprzeczny z zasadami współżycia społecznego;
- 2) dopuścił się względem spadkodawcy albo jednej z najbliższych mu osób umyślnego przestępstwa przeciwko życiu, zdrowiu lub wolności albo rażącej obrazy czci;
- 3) upórzywie nie dopełnia względem spadkodawcy obowiązków rodzinnych.

Jak wynika z testamentu sporządzonego przez ojca powoda w dniu 27 października 2010 r., T. A. wydziedziczył powoda wskazując, że powód nie wyraził zgody na przejęcie prowadzenia jego gospodarstwa rolnego oraz że wyłudził od niego kwotę 5.000 zł oraz 750 kg pszenicy.

Dla zasadności wydziedziczenia nie ma decydującego znaczenia wola spadkodawcy, lecz obiektywne istnienie ściśle przewidzianych przez ustawodawcę w art. 1008 k.c. podstaw wydziedziczenia (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 24 kwietnia 2014 r. w sprawie o sygn. I ACa 23/14; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 12 kwietnia 2013 r. w sprawie o sygn. I ACa 517/12).

W niniejszym postępowaniu pozwana, na której zgodnie z normą art. 6 k.c. ciążył obowiązek wykazania skuteczności wydziedziczenia powoda, nie udowodniła istnienia żadnej z przesłanek z art. 1008 k.c. Odnosząc się do pierwszej podstawy wydziedziczenia powoda w postaci odmowy przyjęcia majątku w postaci gospodarstwa rolnego wskazać należy, że okoliczność ta nie została w niniejszym postępowaniu udowodniona. W świetle zeznań byłej żony T. A. ogólnikowe zeznania świadków zawnioskowanych przez stronę pozwaną nie mogły stanowić podstawy do przyjęcia, że taka propozycja była powodowi składana. Za powyższym wnioskiem przemawiały również okoliczności niniejszej sprawy, a w szczególności to, że powód nie miał bliskiej więzi ze swoim ojcem. W związku z czym zamiar T. A. obdarowania swojego syna znacznym majątkiem jeszcze za życia jest mało prawdopodobny. Ponadto zdaniem Sądu w świetle zasad doświadczenia życiowego nie jest prawdopodobne, aby powód odmówił przyjęcia majątku w postaci gospodarstwa rolnego biorąc pod uwagę, że sam zajmował się prowadzeniem gospodarstwa rolnego oddalonego jedynie o 18 km od nieruchomości rolnej T. A.. Niezależnie od powyższego, zdaniem Sądu ewentualna odmowa przejęcia przez powoda prowadzenia gospodarstwa rolnego nie stanowi zachowania sprzecznego z zasadami współżycia społecznego. Wskazać należy, że prowadzenie gospodarstwa rolnego wiąże się z określonymi obowiązkami, których powód miał prawo nie przyjąć.

Ponadto wskazać należy, iż w procesie niniejszym nie wykazano by spadkodawca czynił jakiegokolwiek formalne kroki celem przekazana gospodarstwa powodowi jak np. uzgodnienie terminu u notariusza, gromadzenia ksiąg wieczystych itp.

Odnosząc się do zeznań świadków powołanych przez stronę pozwaną, z których wynikało, że słyszeli od ojca powoda, że powód nie chce mu pomóc w gospodarstwie rolnym, wskazać należy, że T. A. jako podstawy wydziedziczenia syna nie wskazywał braku pomocy z jego strony. Jednocześnie wskazać należy, że zeznania świadków były w tym zakresie ogólnikowe, a żadna z przesłuchanych osób nie była naocznym świadkiem rozmowy między powodem, a jego ojcem odnośnie udzielenia mu pomocy. Sąd miał na uwadze, że zeznania świadków dotyczyły jedynie stwierdzenia, że słyszeli od T. A., że powód nie zamierza mu pomóc, ale nie zawierały żadnych konkretów. W związku z powyższym, Sąd nie znalazł podstaw do uznania, by zachowanie powoda wobec ojca było sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Wyniki przeprowadzonego postępowania nie dały również podstaw do przyjęcia, by ojciec powoda pożyczył mu kwotę 5.000 zł oraz 750 kg pszenicy i by powód nie wywiązał się z tej umowy. Na powyższą okoliczność nie została sporządzona żadna umowa, powód zaprzeczył tej okoliczności, a wobec braku uprawdopodobnienia przez pozwaną za pomocą dokumentu faktu zawarcia takiej umowy, niedopuszczalne było w związku z treścią art. 74 § 1 k.c. w zw. z art. 720 § 2 k.c. prowadzenie dowodu z zeznań świadków i stron na powyższą okoliczność. W związku z powyższym, również drugą podstawę wydziedziczenia wskazaną w testamencie Sąd uznał za nieudowodnioną. Nadto podkreślić należy, iż spadkodawca nie podjął żadnych kroków prawnych przed śmiercią by odzyskać rzekomo pożyczoną kwotę i 750 kg pszenicy.

Dalsze zarzuty spadkodawcy wskazane w testamencie jako przyczyny wydziedziczenia nie dotyczyły powoda a jego matki i zdaniem sądu nie mogły być przyczyną wydziedziczenia powoda.

W konsekwencji, Sąd nie znalazł podstaw do tego, aby zachowanie powoda wobec ojca ocenić jako sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i dlatego Sąd uznał, że wydziedziczenie powoda przez jego ojca było bezskuteczne.

Stwierdzić należy, że zgodnie z art. 991 § 1 i 2 k.c., powodowi przysługuje zachówek, który wynosi połowę wartości udziału spadkowego, który by mu przypadła przy dziedziczeniu ustawowym.

Wartość majątku spadkowego ustalonego w niniejszej sprawie wyniosła 563.286,66 zł, w tym:

- 153.000 zł z tytułu spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w Ś. przy ul. (...),
- 19.700 zł z tytułu garażu położonego w Ś.,
- 55% wartości nieruchomości zapisanej w księdze wieczystej (...) o łącznej wartości 307.060 zł (55% to 168.883 zł)
- 55% wartości nieruchomości zapisanej w księdze wieczystej (...) o łącznej wartości 173.580 zł (55% to 95.469 zł),
- 55% wartości nieruchomości zapisanej w księdze wieczystej (...) o wartości 46.670 zł (55% to 25.668,50 zł)
- 566,16 zł tj. kwoty pochodzącej z rachunku bankowego prowadzonego przez (...) Bank (...) S.A.,
- 100.000 zł tj. kwoty otrzymanej przez pozwaną od ojca powoda w ramach darowizny.

W związku z tym, Sądu ustalił wartość masy spadkowej w kwocie 563.236,66 zł, w której udział powoda wynosi 281.618,33 zł.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w oparciu o art. 991 § 1 i 2 k.c. w pkt. 1 wyroku zgodnie z żądaniem zawartym w pozwie, zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 250.000 zł.

Powód domagał się ustawowych odsetek od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. odsetki należą się wierzycielowi od chwili, gdy dłużnik spóźnia się ze spełnieniem wymagalnego świadczenia

pieniężnego. Pozwana odpis pozwu otrzymała w dniu 12 września 2014 r., w związku z czym należało przyjąć, że pozwana z upływem 14-dniowego terminu, tj. od dnia 27 września 2014 r. spóźnia się ze spełnieniem tego świadczenia.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 pkt. 2 w zw. z § 6 pkt. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu w zw. z § 21 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów, obciążając nimi w całości pozwaną.

W związku z powyższy, Sąd w pkt. 3 a) wyroku zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 18.900 zł, na którą składają się koszty powoda w postaci opłaty sądowej od pozwu w wysokości 1.500 zł, wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 14.400 zł i zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 3.000 zł. Pełnomocnik powoda domagał się przyznania kosztów zastępstwa procesowego w wysokości dwukrotnej stawki minimalnej, co było uzasadnione zważywszy na znaczny nakład pracy pełnomocnika polegający na jego udziale w wizjach lokalnych oraz w 11 rozprawach. Za powyższym przemawiał również znaczny stopień skomplikowania niniejszej sprawy i konieczność przesłuchania kilkunastu świadków.

W pkt. 3 b) Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2016.623 j.t.) nakazał ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądowi Okręgowemu w Poznaniu kwotę 13.113,50 zł, na którą składa się kwota 50 zł stanowiąca wynagrodzenie dla banku za sporządzone dokumenty bankowe, kwota 2.088,50 zł stanowiąca nieuiszczoną część wynagrodzenia biegłego sądowego oraz kwota 11.000 zł stanowiąca nieuiszczoną część opłaty sądowej od pozwu.

SSO Michał Kuczkowski